

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۲ مارچ ۲۰۱۷

از جوانان آموختم

در جوامع عقب مانده و بالاخص در افغانستان مستعمره که عمال استعمار در رأس قدرت اند، کمتر زمینه رشد فکری و شخصیتی برای جوانان میسر می شود. طبق فرهنگ کهنه و پوسیده، جوانان و خردسالان حق ندارند که در محضر بزرگان حرف بزنند و نظر بدهند. کلمات نا هنجار و زشت مانند "بیشی گمشو، به تو غرض نیست و یا به تو کلانکار چه" ورد زبان بزرگان در مقابل جوانان است. اما این را نمی دانند که تخم چه مصیبتی را در همجو حرکات و گفتار ناسالم می کارند که ندامت بعدی سودی برای شان نمی بخشد.

در جریان مصیبت فامیلی که گریبانگیر ما شد، جوانان ما خلاف انتظار خوب درخشیدند و هر کار را به وجه احسن انجام دادند. از دقایق وفات متوفی تا زمان خاکسپاری، همه جوانان فامیل دوشادوش همدیگر و با رهنمائی بزرگان، با کفایت کامل در انجام امور موفق شدند که مایه حیرت همه شد. متوفی در شب جمعه به تاریخ ۳ مارچ ساعت ۷ و نیم شب پدرود حیات گفت. ما تصمیم گرفتیم که میت را به تاریخ ۶ مارچ به خاک بسپاریم. من به کمک جوانان شتافتم و هریک را به انجام کار مشخصی تعیین نمودم. با در نظر داشت این که دو روز رخصتی در پیش داشتیم و اکثر جا های رسمی در روز های شنبه و یکشنبه بسته بود، جوانان ما به اسرع وقت دست به کار شدند و در خلال دو روز مراسم جنازه و فاتحه را آماده ساختند. اکثر دوستان به این عقیده بودند که حد اقل مدت یک هفته را در بر خواهد گرفت تا ما مراسم تدفین و فاتحه را سر به راه نمائیم و اعلان بدهیم. لاکن جوانان ما با سعی، تصمیم و اعتماد به نفس موانع را از سر راه برداشتند و دو روز بعد مراسم خاکسپاری و فاتحه را با تمام عزت و احترام به پایان رسانیدند. جوانان ما به اتکای کمک مادی و معنوی بزرگان، پشتوانه قوی داشتند و تشویشی ازین نگاه به خود راه ندادند.

جریان این چند روز برای من بسیار آموزنده بود. عوض تحقیر و توهین، اگر به جوانان شیوه انسانیت، جوانمردی و محبت و صمیمیت آموختانده شود، در آینده افراد سالم برای جامعه بار خواهند آمد.

تعداد زیادی از والدین از گفتار و کردار فرزندان خود شکایت دارند که بی پروا اند و پدر و مادر را طور لازم احترام نمی کنند. خدمت آن عده از والدین عرض کنم که اگر برای فرزندان خود فرصت رشد سالم را مهیا سازند و با در نظر داشت شرایط محیطی با ایشان رفتار نمایند، فرزندان هم برحسب توانائی خود در خدمت والدین قرار خواهند گرفت و حقوق و وجایب خود را خواهند شناخت. خشونت، بد رفتاری و استعمال کلمات ناجایز فضای خانوادگی را

مکدر می سازد و دماغ و قلب اطفال و جوانان را برای همیشه صدمه می زند. همین جاست که درز عمیقی بین والدین و فرزندان خلق می گردد و آینده خانواده ها را تیره و تار می سازد. باید راه و روش زندگی را بیاموزیم و از اشتباهات خود پند گیریم.